

عنوان مقاله:

واکاوی جریان شعری جیغ بنفش هوشنگ ایرانی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

نصرت الله دین محمدی کرسفی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد خدابنده، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از جریان های نوین شعری معاصر ایران جریان شعری بنفش است که با پیشگامی هوشنگ ایرانی، شاعر معاصر 1304-1352 در دهه سی ظهور کرد. این جریان شعری که نوعی شعر سورئال فارسی به شمار می آید، هوشنگ ایرانی می خواست مثل شاعران مکتب سورئالیسم و پارناس، هنر شعر را به خدمت خود شعر به کار گیرد. او بر این اعتقاد بود که هنر، تنها برای لذت هنرمند آفریده شده است. در این تحقیق، نگارنده می کوشد که با یاری جستن از شیوه های تحلیلی و توصیفی، به معرفی جریان شعری بنفش بپردازد. حاصل سخن این است که جریان شعری مذکور، به دلیل دارا بودن ویژگی های خاص و بعضاً منحصر به فرد خودش و بنیان گذارش، یکی از جریان های شعری بسیار مهم و تاثیر گذار ایران در سده اخیر به شمار می آید. برخی از ویژگی های آن به قرار زیر است: 1 نزدیک شدن فرم بیرونی شعر به نثر - 2 وجود گرایشات عرفان هندی در شعر هوشنگ ایرانی 3 آشنایی زدایی و هنجار گریزی در شعر هوشنگ ایرانی - 4 عدم اعتقاد هوشنگ ایرانی به اصل تعهد در شعر 5 وجود ویژگی جهان بینی ادبی و هنری در شعر هوشنگ ایرانی - 6 تاثیرگذار بودن شعر هوشنگ ایرانی بر دیگر شاعران و جریان های شعری معاصر. وجود این شاخصه ها در شعر جیغ بنفش، موجب جذابیت آن و تاثیر پذیری دیگر شاعران معاصر ایران به ویژه در دهه های سی و چهل از جریان شعری جیغ بنفش بوده است. این امر به صورت مستقیم و یا غیرمستقیم منجر به پیدایش جریانهای نوین شعری از جمله: شعر سپید، موج نو، موج ناب، شعر حجم، شعر اشراق و... گردیده است. از این رو شایسته است از هوشنگ ایرانی به عنوان شاعر آوانگارد ایران در زمینه پیدایش جریان شعر سورئالیستی و پارناسیسم ایران یاد شود.

کلمات کلیدی:

جریان شعری، شعر جیغ بنفش، هوشنگ ایرانی، آوانگارد.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1016398>

